

ЕВТИМ ЕВТИМОВ ПРОПУСНАТ СТИХ

chitanka.info

*Вървяха бели ветрове навънка
и правеха на всяка птица път,
тревите вдигаха антени тънки,
далечни песни да ловят,
в горите раждаха се нови ручей,
пчели събираха в цветята мед,
а аз стоях във себе си заключен
и не написах нито ред.*

*Затуй ли беше тъжна и смутена?
Това ли твойте сънища смуги?
Бе тежко и на тебе, и на мене.
През мойте ноци побеля и ти,
над празния ми лист очи навела.
Така внезапно аз те нараних
и всеки косъм бял над твойто чело
сега е може би пропуснат стих.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.